

OOSTENDE DOET BETER DAN BLANKENBERGE

VERSLAG 'WE WANT MORE'

Er is een aantal gulden regels voor verslaggevers en recensenten. Eén ervan is: begin je hoofdstuk niet meteen met een oordeel, dat komt niet geloofwaardig over. Je moet de lezer eerst enigszins inlichten over wat je gezien hebt en hem een beetje achtergrondinfo meegeven. Blablaba. In dit geval ga ik daar met de pet naar gooien. Sorry, het kan gewoonweg niet anders: *We Want More* smeekt erom. Hier komt-ie: het is een voorstelling die een mens onherroepelijk van zijn sokken blaast door onophoudelijk met zijn voeten te spelen.

Woensdagavond stelden de Brusselse theatergezelschappen Tristero en Transquinnal met voorbedachten rade het publiek zwaar op de proef. In *We want more* woedt oorlog: de acteurs houden de toeschouwers gegijzeld en het theater wordt een strijdtoneel. Tijdens de voorstelling mag niemand de zaal verlaten, meldt het komische duo Kristien De Proost en Stéphane Olivier. Bij die nogal onheilspekkende intro zijn er al enkele mensen in het publiek die duidelijk niet meer weten waaraan en waaraf, wat gespeeld is en wat niet. *We Want More* is tiranniek: het volk wordt gemend en getemd, verzorgd (met oordopjes, bier & een taste van *the Coke side of life*) en verstoten (een plakkaat met een boodschap voor het publiek: "TO LEAVE: 20€").

In *We Want More* heerst ook de tirannie van de muziek, met alle lof aan het adres van Maarten Van Cauwenberghe. Het lied 'I Can See Clearly Now' van Johnny Nash wordt in verschillende scènes herhaald, tot je oren ervan bloeden. Oostende wordt aangepord door de fantastische De Proost om niet te slabbakken, mee te zingen en te dansen en het beter te doen dan Blankenberge: blijkbaar stond de hele *crowd* daar recht en "als jullie rechtstaan, dan komt er een verrassing". De dramadictatuur is verraderlijk: verlangens worden aan de burgers opgelegd en zij zien zich genoodzaakt om "We want more" te roepen.

Tristero en Transquinnal creëren een ongeziene sfeer in de theaterzaal. Alles stond op z'n kop: er was angst en verwarring en tegelijk een soort verslaved plezier. *We Want More* biedt voor ieder wat wils. Het is een toegankelijke, entertainende voorstelling met een doordachte structuur en een stevige portie kritiek. Zoals in elke dictatuur, immers, is er altijd een verborgen risico in het spel. (Elke

Huybrechts)

VRIJDAG 4/08/2017

Gob Squad VS. Individualisering

Duizelingwekkend drama

Gekauwel onder gelijkgestemden

Oostende doet beter dan Blankenberge

2X Jong Muziek

De kracht van het (her)beginnen

De lady en de bard